

“Με το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κόμμα -Για την υπεράσπιση των δημοκρατικών ελευθεριών” Αφίσα του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος του 1958

Κλεάνθης Αντωνίου, Πέτρος Νομικός

Η Αριστερή Συσπείρωση (ΑΡΙΣ) δημοσίευσε στις 26/4 την απόφασή[1] της για το πώς θα κινηθεί στις επερχόμενες εκλογές. Το κείμενο, που για να προετοιμάσουμε κάποιον ανυποψίαστο, καταλήγει στο ότι θα στηρίξει το ΚΚΕ, θα ακολουθήσει μια ιδιαίτερη γραμμή σκέψης, αλλά και ένα τελικό λογικό σάλτο μορτάλε, για να φθάσει σε αυτό το μη-συμπέρασμα, που είναι ιδιαίτερα διαφωτιστικό για το χαρακτήρα τόσο της ΑΡΙΣ όσο και του ΚΚΕ.

Η ανακοίνωση της ΑΡΙΣ κυκλοφόρησε φυσικά στα μέσα όπου θα περίμενε κανείς (katioussa, 902.gr, thepressproject) αλλά έκανε κι ένα πέρασμα από τα συστημικά ΜΜΕ, που επιδίδονται σε μια à la carte φιλοκυβερνητική αναπαραγωγή ειδήσεων, κάτω από τον τίτλο «Ρήξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ»[2],[3].

Η εκλογική ανακοίνωση της ΑΡΙΣ έγινε καθυστερημένα. Υποτίθεται ότι αυτό έγινε για να δώσει χρόνο στην ίδια να ξεδιπλώσει την ανεξάρτητη πολιτική της παρουσία, κάτι που όμως δεν είδαμε· η ΑΡΙΣ σιώπησε πολιτικά συνεχίζοντας την πολιτική πρακτική που έχει εδώ και καιρό υιοθετήσει στην ουρά του ΠΑΜΕ στα συνδικάτα και της ΠΚΣ στα πανεπιστήμια. Δεν μπορεί κανείς να αποφύγει τη σκέψη ότι η καθυστέρηση απαντούσε μάλλον στις εσωτερικές ισορροπίες μιας κατ’ εξοχήν φοιτητικής οργάνωσης της οποίας τα μέλη ήταν επιρρεπή στο να παίζουν τακτικά ξύλο με την ΚΝΕ (και όχι μόνο) στις σχολές[4]. Φαίνεται λοιπόν ότι η ηγεσία της ΑΡΙΣ, που εδώ και δύο περίπου χρόνια εγκαινίασε μια ανομολόγητη

πολιτική ακολουθητισμού του ΚΚΕ, άφησε τον χρόνο και την πρακτική πολιτική δράση στην οποία διαπαιδαγωγεί τα μέλη της να δημιουργήσουν το κατάλληλο οργανωτικό κλίμα που θα αποδεχόταν χωρίς δραματικούς κλυδωνισμούς την επίσημη πλέον διακήρυξη της ψήφου στο ΚΚΕ. Η ίδια η επιλογή της χρονικής στιγμής άλλωστε, δεν αφήνει κανένα χρονικό περιθώριο για εσωτερική συζήτηση. Τίποτε το παράξενο. Η ΑΡΙΣ είναι μια οργάνωση που δεν λογοδοτεί στα μέλη της, για αυτό και μπορεί να αλλάζει τόσο εύκολα κεντρική κατεύθυνση. Η ίδια η φτώχεια του κειμένου της ανακοίνωσης μαρτυρά άλλωστε για αυτή την απουσία συζήτησης, αλλά θα επανέλθουμε σε αυτό.

Πάντως, για να μην την αδικήσουμε, η ΑΡΙΣ δεν είναι μόνη στην γενικότερη σήψη που έχει επηρεάσει πολλά στελέχη της πρώην αντικαπιταλιστικής αριστεράς: Με την ΑΡΑΣ στα ψηφοδέλτια του ΜΕΡΑ25, την ΑΡΙΣ με το ΚΚΕ και διάφορα στελέχη που έχουν απορροφηθεί στην ενσωμάτωση μετά το 2015 θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για μια μερίδα της αριστεράς που εγκαταλείπει τις θέσεις μάχης. Ωστόσο, αξίζει να ασχοληθεί κανείς ειδικά με την περίπτωση γιατί, σε αντίθεση με την ΑΡΑΣ για παράδειγμα, η ΑΡΙΣ έκανε μια πολύ μεθοδική προσπάθεια για να φτάσει να μετατοπιστεί πολιτικά δρασκελίζοντας τον πολιτικό ουδό του ΚΚΕ προς τον οποίο διολισθαίνει τα τελευταία δύο χρόνια.

Λίγο μετά τη σύστασή της, η ΑΡΙΣ χρειάστηκε κάποιο διάστημα μέχρι να βρει τον εαυτό της ως νέα οργάνωση. Στην περίοδο της ενηλικίωσης, το 2012-2015, η ΑΡΙΣ προσπάθησε να εντάξει την σχετικά σημαντική, για τα μέτρα της αριστεράς, μαζικότητά της, στη νέα φάση του εργατικού κινήματος. Μια διαδικασία που εκτυλισσόταν με πραγματικούς όρους, αφού η μαζικοποίηση του 2006-7, το 2012 είχε πλέον φέρει στις γραμμές της νέους εργαζομένους που χρειάζονταν μια πολιτική γραμμή και ομπρέλα για συνδικαλιστική δράση, σε μια περίοδο όπου νέα πακέτα αντιμεταρρυθμίσεων μας χτυπούσαν την πόρτα κάθε εξάμηνο. Εκείνη την περίοδο η ΑΡΙΣ αναγκαστικά συνέπλευσε με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέσα στην οποία γεννήθηκε. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είχε συγκροτηθεί το 2009 και είχε ήδη καθορίσει το στίγμα της με τη στάση που κράτησε στους εργατικούς αγώνες όλη την προηγούμενη περίοδο και αποτελούσε πλέον μια διαφορετική αναγνωρίσιμη πολιτική και φυσιογνωμική πρόταση στην ελληνική αριστερά.

Χαρακτηριστικά είναι και τα κείμενα που παρήγαγε η ΑΡΙΣ εκείνη την περίοδο[5] και η σχετική απόφαση του 2014[6].

Από την πολιτική γραμμή της ίδιας της ΑΡΙΣ ωστόσο έλειπε η ειδοποιός διαφορά, η προγραμματική δικαίωση της ύπαρξής της. Η ΑΡΙΣ δεν διαφοροποιούνταν από τις κεντρικές πολιτικές γραμμές της περιόδου, αρκούμενη σε μια γενικόλογη στήριξη του αντικαπιταλιστικού μετώπου, ενώ ταυτόχρονα πάλευε να εδραιωθεί στα σχήματα των πανεπιστημιακών σχολών μετά από μια περίοδο σύγχυσης. Ήταν η δεύτερη συνέπεια του προγραμματικού της ελλείμματος που παρήγαγε μια προγραμματικά ετερόφωνη οργάνωση. Αυτή η αναγκαστική προγραμματική εξάρτηση υπήρξε το άμεσο πολιτικό έδαφος του πολιτικού ακολουθητισμού που την χαρακτηρίζει σε όλη την πορεία της μέχρι σήμερα.

Στην διαδικασία της δημιουργίας δεσμών με το εργατικό κίνημα, κάτι πρωτόγνωρο για μια οργάνωση κυρίως του φοιτητικού κινήματος, υποχρεώθηκαν σε μια υποτακτική στάση απέναντι στο ΝΑΡ, με αποκορύφωμα την σχεδόν διάλυση της συνδιάσκεψης ΑΝΤΑΡΣΥΑ το 2016. Σε αυτό το πλαίσιο χρησιμοποίησαν την πλήρη ταύτιση τους με το σχέδιο για νέο κομμουνιστικό φορέα, ως αντίβαρο για να τους πάρει κάποιος σοβαρά, σε μια περίοδο που το ενδιαφέρον για το εργατικό κίνημα και τις απαντήσεις της αριστεράς είχε πλέον απλωθεί σε ένα πολύ μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας.

Στην πρώτη λοιπόν φάση της οργανωτικής της ενηλικίωσης, όπου χρειάστηκε να βρει τη θέση της στο γενέθλιο πολιτικό περιβάλλον της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, έγινε ο απόλυτος σύμμαχος του ΝΑΡ. Κοινή γραμμή παντού, από την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μέχρι το τελευταίο δημοτικό σχήμα. Έχοντας ωστόσο ως πρωταρχικό στόχο την οργανωτική της επιβίωση, που θα κρινόταν σχεδόν αποκλειστικά στο φοιτητικό κίνημα, η ΑΡΙΣ υιοθέτησε την πιο επιθετική στάση. Μετά από αρκετές τριβές στο φοιτητικό χώρο και τη μείωση της επιρροής του ΝΑΡ στα ΕΑΑΚ υπέρ της ΑΡΙΣ (και της ΑΡΑΣ) εμφανίστηκαν και οργανωτικές αντιπαραθέσεις (συμπλοκές και διαγκωνισμοί) εις βάρος του ΝΑΡ σε πολλούς δημόσιους χώρους μέχρι που το ΝΑΡ αποφάσισε ότι δεν είναι ο πρόθυμος ξενιστής για τον πολιτικό παρασιτισμό με τον οποίο η ΑΡΙΣ διασκέδαζε την αγωνία της πολιτικής της επιβίωσης.

Οι ίδιες οι αντιπαραθέσεις, οι ξυλοδαρμοί και τραμπουκισμοί έχουν ωστόσο πολλά να πουν. Μια οργάνωση που επιδίδεται σε αυτή τη συμπεριφορά παίζοντας ξύλο με όσους και όσες έχει πολιτικές διαφορές, προφανώς έχει μέλη που δεν έχουν μάθει να συμμετέχουν σε διαδικασίες στην οργάνωσή τους, ώστε αυτοί οι ίδιοι να είναι φορείς της πολιτικής της αντί να είναι ποδοσφαιρικού τύπου οπαδοί της ηγεσίας τους.

Έτσι, η ΑΡΙΣ οδηγήθηκε σε μια δεύτερη φάση, όπου απλώς αντικατέστησε το ΝΑΡ με την άλλη μεγάλη συνιστώσα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΣΕΚ και το ακολούθησε όσο πιστά ακολουθούσε πρωτύτερα το ΝΑΡ. Το ειδύλλιο με το ΣΕΚ μπόρεσε να ευοδωθεί μόνο γιατί οι δύο οργανώσεις έχουν τόσο διαφορετικά πεδία παρέμβασης, ώστε η απόλυτη διαφωνία τους σε λογική και συμπεριφορά μπορούσε να ξεχαστεί και να κρατηθεί μόνο η συμμαχία στα όργανα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και σε απονεκρωμένες τοπικές.

Κακό ποντάρισμα, γιατί το ΣΕΚ δεν παίρνει αιχμαλώτους και προσφέρεται πολύ λιγότερο από το ΝΑΡ για ξενιστής. Πράγματι όταν στη συνέχεια το ΣΕΚ άρχισε να διαχωρίζεται στο δρόμο, να πολιτεύεται ξέχωρα από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΑΡΙΣ προσπάθησε να κρατήσει ίσες αποστάσεις από τις δύο μεγάλες οργανώσεις παραμένοντας πάντως στην τροχιά του ΣΕΚ και απομακρυνόμενη από τις διαδικασίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, απαξιώνοντας πολλές φορές ακόμα και να απαντήσει στις κρούσεις των συντονιστικών οργάνων, βάζοντας έτσι τον εαυτό της, αλλά και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σε πολύ δύσκολη θέση. Η ξέχωρη πολιτική πορεία του ΣΕΚ οδηγούσε ωστόσο κατευθείαν στην άγρια θάλασσα της χύδην παναριστεράς με τη ΛΑΕ και το ΜΕΡΑ25. Σε ένα τέτοιο πολιτικό περιβάλλον η οργανωτική επιβίωση της ΑΡΙΣ θα γινόταν πια εξαιρετικά επισφαλής. Η ΑΡΙΣ από τη μια δεν μπορούσε να διακινδυνεύσει να πάει πιο μακριά με το ΣΕΚ αλλά από την άλλη, είχε ήδη απομακρυνθεί πολύ από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Το ειδύλλιο με το ΣΕΚ είχε έτσι ένα αμήχανο τέλος.

Μ' αυτά και μ' αυτά όμως, οι γέφυρες προς τις δύο μεγαλύτερες οργανώσεις είχαν κοπεί και ο δρόμος προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είχε οριστικά κλείσει. Ταυτόχρονα, η κρίση στις σχέσεις μεταξύ ελληνικού και τουρκικού κράτους το 2020 ανέδειξε το υψηλό σημείο συμφωνίας που υπήρχε με το ΚΚΕ πάνω στο ζήτημα. Αν και η ΑΡΙΣ δεν φαίνεται να έχει καταγράψει σε κάποιο δημόσιο ντοκουμέντο τη θέση του εκείνης της περιόδου, μπορούμε ωστόσο να παραπέμψουμε στην πρόσφατη προεκλογική τοποθέτηση της Λιάνας Κανέλλη[7], η οποία, τόσο σε περιεχόμενο όσο και σε ύφος, συμπίπτει με τη θέση της ΑΡΙΣ του 2020. Η στάση απέναντι στον πατριωτισμό, η πολιτική δηλαδή βούληση των οργανώσεων της αριστεράς να μην συνθηκολογήσουν με τον εθνικισμό, αναδεικνύεται ξανά ως η λυδία λίθος για την χάραξη επαναστατικής πολιτικής γραμμής.

Η ηγεσία της ΑΡΙΣ κράτησε κάπου δυο χρόνια κάτω από το χαλί την ουσιαστική της αποχώρηση από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αποκόλληση από το ΣΕΚ, προετοιμάζοντας το έδαφος για τον τρίτο κατά σειράν υποψήφιο ξενιστή: το ΚΚΕ. Ακόμα και μέχρι την τελευταία μέρα πριν από την 5η συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τον περασμένο Γενάρη, ήταν επισήμως άδηλο εάν η ΑΡΙΣ θα συμμετείχε ή όχι σε αυτήν. Τελικά, δεν συμμετείχαν μεν, αλλά ούτε και επίσημη αποχώρηση ανακοίνωσαν.

Στο κείμενο, που εν τέλει δημοσιεύσαν στις 26 Απριλίου προκειμένου να εξηγηθούν οι λόγοι της στροφής τους, το σκεπτικό της ΑΡΙΣ παρουσιάζεται ανάγλυφο. Αν ακολουθήσουμε τα κομβικά σημεία της «ανάλυσης», έχουμε την εξής εικόνα του «επιχειρήματος»:

- 1.** Το εργατικό κίνημα υποχωρεί και σκληραίνουν οι όροι που διεξάγεται η ταξική πάλη.
- 2.** Μέσα από μια ανάλυση η ΛΑΕ και το ΜΕΡΑ25 αποδεικνύονται αδιόρθωτα ρεφορμιστικά κόμματα.
- 3.** Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ απορρίπτεται διότι δεν μπόρεσε να εκπροσωπήσει την κοινωνική πλειοψηφία των εργαζομένων, αλλά αποτελεί έκφραση της λίμπεραλ αριστεράς του δικαιωματοσμού. Ένα ξερό «δεν μπόρεσε», ένας από καθέδρας αφορισμός χωρίς περαιτέρω εξηγήσεις κι αναλύσεις.
- 4.** Η ανάγκη ενός αντιιμπεριαλιστικού προτάγματος αναδεικνύεται, εξαιτίας του πολέμου στην Ουκρανία, επιτακτικότερη.
- 5.** Η υπόλοιπη αριστερά είναι αμελητέα.
- 6.** Δια της εις άτοπον απαγωγής, δεν μένει παρά η υπερψήφιση του ΚΚΕ, για το οποίο επίσης δεν επιχειρείται καμία ανάλυση. Η εκλογική ανακοίνωση της ΑΡΙΣ δεν γνωρίζει ούτε ενδιαφέρεται να μας πληροφορήσει τι, κατά τη γνώμη τους, είναι πολιτικά ή τι αντιπροσωπεύει κοινωνικά το ΚΚΕ.
- 7.** Χωρίς καμία απολύτως εξήγηση, το περιπόθητο πολιτικό μέτωπο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς αναβάλλεται μέχρι νεωτέρας.

Είναι αξιοπρόσεκτο το γεγονός ότι, τόσο το σκεπτικό και όσο και το ύφος του κειμένου, διαδηλώνουν την αδιαφορία των συντακτών του να πείσουν τον οποιονδήποτε.

Μολονότι το ΚΚΕ έχει διαχρονικά περιγραφεί στα κείμενα της ΑΡΙΣ ως ανάχωμα, ως ρεφορμισμός, ως κόμμα που με τη στάση του καταλήγει να «ενισχύει την τοποθέτηση του κεφαλαίου», οι συντάκτες της ανακοίνωσης δεν αισθάνονται διόλου την ανάγκη να εξηγήσουν, να ανακαλέσουν ή τοποθετηθούν πάνω στο τι άλλαξε στον κόσμο ή στο ΚΚΕ, που να δικαιολογεί την πολιτική τους στροφή, εκτός από το αυθαίρετο πρωτείο του

αντιιμπεριαλισμού, τόσο αόριστου, όσο αόριστη παραμένει και η σχέση του προς το ΚΚΕ. Πολλώ δε μάλλον που το λογικό σάλτο μορτάλε από τον αντιιμπεριαλισμό μέχρι στο ΚΚΕ έρχεται να χλευάσει η στάση της ίδιας της ΑΡΙΣ σε έναν άλλο πόλεμο.

Λίγα χρόνια πριν έγινε κι ένας άλλος πόλεμος, με τους ίδιους περίπου παίχτες αλλά σε άλλο λιβάδι, και τότε η ΑΡΙΣ κατακεραύνωνε το ΚΚΕ για τη στάση του.

Αναφερόμαστε βέβαια στον πόλεμο στη Συρία, όπου ο σ. Κοντομάρης κατακεραύνωνε -ορθά- το ΚΚΕ που υπεράσπιζε τον Άσαντ, και όπου η ΑΡΙΣ[8] στήριζε τον συριακό λαό και όχι τη Ρωσία ή την Αμερική. Ήταν άραγε λιγότερο σημαντικός ο πόλεμος στη Συρία από αυτόν στην Ουκρανία; Είχαν άλλη ψυχή οι Σύριοι;

Τι δεν λέει η ανακοίνωση; Τι ξεχνάει να σχολιάσει;

Ξεχνάει να σχολιάσει την πανδημία. Μια περίοδο που η εργατική τάξη στην Ελλάδα και στον κόσμο δοκιμάστηκε έντονα και αποτελεί ακόμα ένα σημείο αναφοράς για οποιαδήποτε συζήτηση αποτίμησης της περιόδου που διανύουμε. Τι χαρακτήρισε τη στάση του ΚΚΕ στην πανδημία; Λίγες συμβολικές κινητοποιήσεις την ώρα που τόσο στο φοιτητικό όσο και στο εργατικό κίνημα παίρνονταν τόσες πρωτοβουλίες υπέρ της δημόσιας υγείας σπάζοντας τις απαγορεύσεις.

Ξεχνάει να σχολιάσει την κρίση του κόστους ζωής ως στοιχείο συγκυρίας, μια έμμεση λιτότητα χωρίς πρόσωπο. Η αγανάκτηση που δημιουργείται γεννά την ανάγκη για αντιστάσεις αφού γίνεται ακόμα προφανέστερο ότι, εάν αυτή είναι η κανονικότητά τους, τότε το σύστημα δε δουλεύει. Ενώ το ζήτημα του κόστους ζωής παρέμενε ο βασικός λόγος για να ξεδιπλωθεί ένα απεργιακό σχέδιο στους χώρους εργασίας το ΠΑΜΕ το απέφυγε· τόσο τον Δεκέμβρη του 2022 όσο και την άνοιξη το 2023 επειδή δήθεν δεν υπήρχαν οι υποκειμενικοί όροι, μια πρόφαση του γελοιοποιήθηκε από την υφέρπουσα αγανάκτηση που ξέσπασε την 8η του Μάρτη.

Ξεχνάει να σχολιάσει την αλλαγή στάσης του ΚΚΕ απέναντι σε μια αριστερά και αναρχία που δεν έχει την ενέργεια για να δει καθαρά. Η ΑΡΙΣ, κρατώντας διαλυτική στάση οπουδήποτε διακρίνει την παραμικρή ευκαιρία ηγεμόνευσης, φέρει βέβαια τεράστιες ευθύνες για αυτή την κατάσταση. Από τη μεριά του όμως το ΚΚΕ, νιώθει οργανωτικά ασφαλές απέναντι σε μια τέτοια αποσύνθεση και δεν έχει πλέον πρόβλημα να συνυπάρξει με αυτές τις δυνάμεις στο δρόμο, ώστε να φανεί δήθεν ενωτικό, αντίθετα με τους «διασπαστές ομορτυμιστές». Η ΑΡΙΣ και η μαμά-ΑΡΑΣ έχουν φροντίσει να απονεκρώσουν και τα παραμικρά δημοκρατικά

κεκτημένα του φοιτητικού κινήματος. Δημιουργούν φοιτητικούς συλλόγους που λειτουργούν με αποφάσεις των ΔΣ και πρόσφατα, μαζί με την ΚΝΕ, πάνε όλοι μαζί να αναστήσουν την ΕΦΕΕ.

Το ΚΚΕ φαντάζει ως επιλογή στις κάλπες για όσους και όσες θα ήθελαν να αλλάξουν μεν τα πράγματα, αλλά χωρίς μετωπική σύγκρουση με το αστικό κράτος. Αναγνωρίζει κανείς εδώ την ίδια μάταιη ελπίδα της καθυστερημένης ταξικής συνείδησης που γέννησε η εργατική υποχώρηση το 2011-2012 και η οποία αποτέλεσε το θρεπτικό υγρό του ΣΥΡΙΖΑ το Γενάρη του 2015. Η ίδια αυταπάτη ανακυκλώνεται σήμερα γύρω από το ΚΚΕ το οποίο υποτίθεται ότι δεν θα «πουλούσε» τους ψηφοφόρους του, όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ. «Ασπίδα για το σήμερα, ελπίδα για το αύριο» που λέει ο Κουτσούμπας. Η υπόθεση αυτή δεν έχει βέβαια καμία βάση, αλλά η καλή μας ΑΡΙΣ απλώς προσαρμόζεται και προσχωρεί ιδεολογικά και πολιτικά στην ψευδή αυτή συνείδηση.

Η ΑΡΙΣ καταλήγει:

«Η Αριστερή Συσπείρωση συνεχίζει να στοχεύει παρά τα πισωγυρίσματα και τις πολιτικές επιλογές δυνάμεων και συνιστωσών της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής αριστεράς στην οικοδόμηση ενός αυτοτελούς πολιτικού μετώπου της, που οφείλει να συγκροτηθεί στη βάση των αντιστάσεων και αγώνων του εργατικού κινήματος, για την απόκρουση της επίθεσης της αστικής τάξης και την ανατροπή του συσχετισμού προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων.»

Κρατάει έτσι και μια πόρτα ανοιχτή για το μέλλον, που, ίσως επιτρέψει τη δυνατότητα ενός επαναστατικού αντικαπιταλιστικού μετώπου, αν ανακάμψουν οι υπόλοιπες οργανώσεις της Αριστεράς. Για μας αυτή δεν είναι μια υπόθεση για το μέλλον, ούτε επηρεάζεται από τις μάχες συσχετισμών. Μια συνολική αντικαπιταλιστική απάντηση δίνεται σήμερα από την ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. που καταφέρνει να διατηρήσει την δομή και το πρόταγμά της, εμπνέοντας πολιτικά στους χώρους εργασίας ένα ολόκληρο κοινωνικό στρώμα που δεν αρκείται στην αναμονή. Χτίζει σήμερα τις αντιστάσεις στην εργοδοτική αυθαιρεσία και απαντάει στις μεθοδεύσεις του κεφαλαίου σε τοπικό και κεντρικό επίπεδο. Από τις μάχες ενάντια σε απολύσεις που ξεσπούν όλο και συχνότερα, μέχρι τις μάχες ενάντια στις τόσες επιδρομές επενδυτών στις γειτονιές όλης της χώρας, Από τα αντιπολεμικά συνθήματα για την σύγκρουση στην Ουκρανία και τις ελληνοτουρκικές κρίσεις, μέχρι κινηματικές διεργασίες εκεί όπου το τέρας το σεξισμού σπέρνει νέα θύματα.

Η πολιτική προίκα και ισχύς της ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρίσκεται στο ότι είναι η ίδια το αποτέλεσμα της ωρίμανσης των κινηματικών διαδικασιών και των εργατικών αγώνων προ της οικονομικής κρίσης αλλά και στο ότι έδωσε την μάχη στην πρώτη γραμμή την επόμενη περίοδο της μνημονιακής λιτότητας, χωρίς να ξεθωριάσει σαν ένα παροδικό εργαλείο. Αυτό την κάνει ένα από τα πιο πολύτιμα παραδείγματα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στην Ευρώπη, κάτι που αναγνωρίζεται άλλωστε από την ευρύτητα και την απήχηση της παρουσίας των αγωνιστών της.

9/5/2023

Σημειώσεις

- [1] [Αριστερή Συσπείρωση - Ανακοίνωση της Αριστερής Συσπείρωσης για τις επικείμενες εκλογές, τα διακυβεύματα της εποχής για το λαό και την Αριστερά. \(aristerisispeirosi.gr\)](http://aristerisispeirosi.gr)
- [2] [Εκλογές 2023: Ρήξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ -Η Αριστερή Συσπείρωση συμπορεύεται με το ΚΚΕ - iefimerida.gr](http://iefimerida.gr)
- [3] [Εκλογές 2023: Ρήξη στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Με το ΚΚΕ θα συμπορευτεί η Αριστερή Συσπείρωση \(parapolitika.gr\)](http://parapolitika.gr)
- [4] Άνοιξη 2021: [«...Το απόγευμα, ακολουθεί επεισοδιακό ξύλο μεταξύ ΚΝΕ και ΑΡΙΣ...»](#)
- [5] [Σ. Κοντομάρης - Εκδήλωση ΑΝΤΑΡΣΥΑ / Αντικαπιταλιστική Ανατροπή - YouTube](#)
- [6] [Αριστερή Συσπείρωση - Περίληψη της Απόφασης της 3ης Ολομέλειας της Αριστερής Συσπείρωσης \(aristerisispeirosi.gr\)](http://aristerisispeirosi.gr)
- [7] [Λιάνα Κανέλλη: Το ΚΚΕ είναι ο «Κέρβερους» για τον Παράδεισο | in.gr](http://in.gr)
- [8] [4η Συνδιάσκεψη ΑΝΤΑΡΣΥΑ, Σπ. Κοντομάρης - YouTube](#)